

Missio Savo
 Kolinportilla Juuassa
 la 22.3.2014
 Raamattutunti: Väinö Hotti

YLENPALTTINEN ARMO

Armon meri se on

Kolme merta

1. Maailman meri

”Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, **kun meri ja aallot pauhaavat**” (Luuk.21:25).

”Mutta jumalattomat ovat **kuin kuohuva meri**, joka ei voi tyyntyä ja jonka aallot kuohuttavat muraa ja mutaa. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani” (Jes.57:20,21).

”He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä, **rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään**, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu” (Juud.12,13).

2. Uskonnollisuuden meri

”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja **mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?**” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: **”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta**” (Matt.24:3-5).

”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että **eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin**” (Matt.24:24).

”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?” (Luuk.18:8).

Ennen Jeesuksen toista tulemusta henkivallat aktivoituvat samoin kuin Jeesuksen ensimmäisen tulemuksen aikaan. Saatana ilmaantuu hengellisellä areenalle ”valkeuden enkelinä”.

”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä **itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi**. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen. (2. Kor.11:13-15).

Lopunajan hengellisen elämän vitsaus on ”monitouhaisuus”, jolla saatana hämää uskovia.

”Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta **kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa**” (Snl.21:5).

”Ilman taitoa ei ole intokaan hyväksi, ja **kiirehtivän jalka astuu harhaan**” (Snl.19:2).

”Martta, Martta, **moninaisista sinä huolehdi ja hätäilet**, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois” (Luuk.10:41,42).

”Efeson seurakunnan enkelille kirjoita:.. Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi” (Ilm.2:1-4).

On ihmisiä – ja juuri Jumalan valtakunnan työssä – joilla on aina hirmuinen kiire. Kuitenkaan kiireestään huolimatta he oikeastaan saavat vähän todellista aikaan. He joutuvat parsimaan jälkiään, koska he tekevät ajattelematta sellaista mikä ei ole niin tarpeellista. Usein heille ei riitä edes heidän oma työnsä, vaan he käyvät sotkemassa toistenkin työtä. He näyttävät ahkerilta – mutta todellisuudessa ovat touhuilijoita (Eino J. Honkanen, Hengen uudistus, s.105).

Jumalattomia ja touhuilijoita yhdistää tavaton kiire ja touhuilu. Nämä molemmat ovat usein työnsä suhteen ”paniikissa”.

3. Armon meri

”Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet” (Ilm.15:2).

Tämä meri kertoo, kuinka Jumala ei koskaan ole ”paniikissa”. Hänellä on kristallinkirkas suunnitelma, jota hän toteuttaa. Uskovan tulisi löytää Jumalan suunnitelma ja kulkea siinä. Tähän tarvitaan hiljaisuutta, levähtämistä ja – rukousta. Aikamme kärsii kiireestä ja hiljaisuuden puutteesta

”Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, **jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme**” (Ef.2:10).

”Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet. Niin hän sanoi heille: **”Tulkaa te yksinäisyyteen**, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän”. Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään. Ja he lähtivät venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen” (Mark.6:30-32).

”Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: **Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne**” (Jes.30:15).

”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkö peljätkö” (Joh.14:27).

Isä ottaa avosylin vastaan

”Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi” (Luuk.15:20).

”Sentähden **Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen**, sentähden hän nousee armahtaaksensa teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita kaikki, jotka häntä odottavat! Sinä kansa, joka asut Siionissa, Jerusalemissa, älä itke! Hän on sinulle totisesti armollinen, **kun apua huudat; sen kuullessaan hän vastaa sinulle kohta**. Vaikka Herra antaa teille hädän leipää ja ahdistuksen vettä, niin ei sinun opettajasi sitten enää kätkeydy, vaan sinun silmäsi saavat nähdä sinun opettajasi. Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: ”Tässä on tie, sitä käykää” (Jes.30:18-21).

Elämän tärkein kysymys

Luther painiskeli pitkään tämän kysymyksen kanssa: **Miten löytäisin armollisen Jumalan?** Tämä on kaikkien aikojen ollut jokaisen ihmisen tärkein kysymys. Jumalan löytäminen on ihmiselämän varsinainen tarkoitus ja päämäärä.

”Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat, **että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää** - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä; sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme” (Apt.17:16-28).

Job huudahtaa kärsimyskoulun keskellä: ”Oi, jospa tietäisin, kuinka löytää hänet, jospa pääsisin hänen asunnolleen!” (Job 23:3).

Jeesus on Jumala

”Jeesus on Jumala ihmisen kielellä.”

”Jeesus sanoi hänelle: ”Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! **Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän**” (Joh.14:9).

Jeesuksessa Jumala on armollinen

Ohi Jeesuksen kohtaamme vain vihaisen ja tuomitsevan Jumalan. Tämä johtuu siitä, että Jumalassa yhdistyvät **rakkaus ja viha**. Hän rakastaa luomaansa ihmistä ”silmittömästi”, mutta vihaa yhtä suurella ankaruudella syntiä.

”Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan”? ”(Jaak.4:5).

Jos hylkäämme Jumala-etsinnässämme Jeesuksen, emme saavuta päämäärää:

"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." (Joh.3:36).

"Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän" (Joh.5:39,40).

Jeesuksen löytäminen

Tuhannet ihmiset tietävät kertoa: "Olemme löytäneet Jeesuksen – ja Jeesuksessa armollisen Jumalan."

"Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "**Me olemme löytäneet** sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista". (Joh.1:45).

Kallis armo

Vaikka ihmiselle armo on ilmainen, Jumala maksoi siitä mahdollisimman kalliin hinnan.

"Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, **tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan**" (1. Piet.1:17-19).

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh.3:16).

Ukkosen johdin

Jeesuksen risti on sekä Jumalan vihan että Jumalan rakkauden symboli. Rakkaudessaan syntisiin ihmisiin Jumala uhraisi ainoan rakkaan poikansa. Toisaalta viha syntiä kohtaa vaatii näin raskaan uhrin. Koko ihmiskunta oli Jumalan pyhän vihan alainen. Nyt Jumalan vihan salama iski Jumalan omaan rakkaaseen poikaan.

Ihmisen osuus

Päästäkseen osalliseksi Jumalan armosta ihmisen ei tarvitse "töitä tehdä".

"mutta **joka ei töitä tee**, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi" (Room.4:5).

Vastaa ottaminen

Jumalan armo on lahja, joka on tarkoitettu kaikille. Lahjaan liittyy olennaisena osana sen vastaan ottaminen. Vastanotto ei lisää millään tavalla lahjan arvoa, eikä se ole mikään ansio, mutta välttämätön se on – muutoin jäädään lahjasta osattomaksi.

"Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon **niin, ettei se jää turhaksi**" (2. Kor.6:1).

"Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh.1:11,12).

Avuksihuutaminen

Armon saamiseen liittyy olennaisena osana "avuksihuutaminen".

Siihen aikaan ruvettiin avuksi huutamaan Herran nimeä" (1. Moos.4:26).

"Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua" (Ps.50:15).

"Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu" (Room.10:13).

Jatkuva avuksi huutaminen

Uskovan elämä on "jatkuvaa avuksi huutamista". Syntinen joutuu kysymään: Onko tämä oikein ja laillista? Eikö tämä ole "Jumalan kiusaamista"? Eikö pelastuminen merkitse "taivaslippua" ja "kuiville pääsemistä"?

Job vastaa:

"Mutta eikö saisi hukkuessaan kättänsä ojentaa tahi onnettomuudessa apua huutaa?" (Job 30:24).

"Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta minua". Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syövähän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat" (Matt.15:25-27).

"Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä" (Luuk.18:1).

Synnin tunnustus ja hylkääminen

Ihmisen puolelta armon saamiseksi vaaditaan nämä kaksi asiaa: 1. Synnin tunnustus. 2. Synnin hylkääminen.

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne **tunnustaa ja hylkää**, se saa armon" (Snl.28:13).

Tunnustus vaatii nöyryymistä:

"Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani" (Ps.32:5).

"Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistaa minut synnistäni. Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni. Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi. (Ps.51:3-6).

"Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "**En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee**" (Joh.8:10,11).

"Jos me **tunnustamme syntimme**, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä" (1. Joh.1:9).

Armon meri

"Ja minä näin ikäänkuin **lasisen meren**, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet" (Ilm.15:2).

"Kuka on Jumala, niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja **käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten?** Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen. Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekemme. **Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen**" (Miik.7:18,19).

"Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsä niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. **Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.** Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä" (Ps.103:11-13).

"Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista" (Jes.43:25).

"Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun" (Jes.44:22).

"Ja jos jumalaton kääntyy pois kaikesta synnistänsä, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun käskyjäni ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. **Ei yhtäkään hänen synneistään, jotka hän on tehnyt, muisteta;** vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää" (Hes-18:21,22).

Armo riittää

Kaikki maailman synnit laitettiin Jeesuksen kannettavaksi ristillä. Niiden synnit, jotka elivät ennen Jeesusta ja niiden, jotka elivät Jeesuksen jälkeen. VT:n uhritoimitukset eivät todellisuudessa poistaneet syntejä, vaan synnit siirrettiin eteenpäin – Golgataa kohti.

Jeesuksen ristin kuoleman jälkeen syntien suuruus ei kadota, vaan epäusko!

”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen” (Mark.16:16).

”Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, **koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen**. Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat” (Joh.3:18,19).

”Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta **missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi**” (Room.5:20).

Armo ei riitä

Uskova on kutsuttu elämään ”pyhityselämää”. Hänet on kastettu Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Jeesuksen veri on vuotanut myös hänen pyhityksensä tähden.

”Armo tekee vaikeaksi elää synnissä” (Niilo Tuomenoksa).

1. Paavali

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
 2. **Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?**
- (Room.6:1,2).

Jos uskova lähtee elämään syntielämää, hän syyllistyy Pyhän Hengen pilkkaan.

2. Hebrealaiskirjeen kirjoittaja

Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet... ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät.

(Hebr.6:4,6).

”Sillä **jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon**, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, **joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty**, ja pilkkaa armon Henkeä!

(Hebr.10:26,29).

3. Pietari

”Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä. Heille on tapahtunut, mitä tosi

sananlasku sanoo: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa". (2. Piet.2:21,22).

4. Johannes

"Kukaan Hänessä pysyvä ei jatkuvasti elä synnissä. Kukaan syntiä jatkuvasti tekevä ei ole häntä nähnyt eikä tunne häntä...Syntiä jatkuvasti tekevä on Perkeleestä, sillä Perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjiksi perkeleen teot" (1. Joh.3:6,8; Saarnivaaran käänn.).

Kasvaminen armossa

"ja kasvakaamme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa" (2. Piet.3:18).

"Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa" (2. Tim.2:1).

Pyhitys on yhä lisääntyvää synnin ja armon tuntoa.

Armon evankeliumi ei jätä tuumaakaan matkasta ihmisen omin voimin kuljettavaksi...

Suuremmille armoille pyrkivien tulisi muistaa, että monien lahjojen omistajaa lyödään. Suuret menevät kontaten taivaaseen...

Armon tiellä kuljettaessa on suostuttava odottamaan Jumalan sanoja ja tekoja...

Kristuksen mieli on lujutta, on taivaan hermoja ajassa. Armon vahvistaman sydämen kantokyky on suunnaton...

Vain syvästi armoitettuja Jumala pitelee pahoin. Eliasta oli erämaahan. Olisiko sinusta? (Niilo Tuomenoksa).

Armo yhdistää

Jumalan perhe muodostuu kaikista armon saaneista; se on **armahdettujen yhteisö**. Armo on Jumalan valtakunnan raja. Kaikki armoitetut kuuluvat tähän joukkoon. Kaikki, joiden uskontunnustus on "minä sain armon", kuuluvat samaan perheeseen.

Aaro Leikkari kirjoitti kirjan Armahdettu yhteyteen Kristuksessa. Kirjan nimi kertoo siitä, että armahdus vie paitsi Kristuksen yhteyteen, myös kaikkien uskovien yhteyteen! SEURAKUNTA ON YKSI!

"Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä" (mt. s.161).

Armon kerjäläinen

"Ja nyt, Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi minun isäni Daavidin sijaan; **mutta minä olen kuin pieni poikanen: en osaa lähteä enkä tulla**" (1. Kun.3:7).

"Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi" (Ps.25:4).

”Minä nostan silmäni sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, **kunnes hän armahtaa meitä**” (Ps.123:1,2).

On helppoa sanoa toisen mieliksi: ”Minä olen syntinen”. Mutta rukoilla totuudessa publikaanin keralla: ”Jumala, ole minulle syntiselle armollinen”, se on vaikein rukous maailmassa” (Wilcox, Kallis hunajan pisara).

”**Jumala, ole minulle syntiselle armollinen**”, on ensimmäinen rukous, jonka Jumala kuulee! Meidän tulee jatkuvasti mennä ”tuhlaajapojan uskolla” (kaikkemme tuhlanneena) Jumalan tykö.

”Palaja Israel, Herran, sinun Jumalasi tykö, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi. Ottakaa mukaanne sanoja ja palatkaa Herran tykö ja sanokaa hänelle: ”Anna anteeksi kaikki rikokset, ota armoihisi” (Hoos.14:2,3).

Armon rukous

Oi Sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus! Armahda minua vaivaista syntistä ja katsahda puoleeni laupeutesi silmillä, niin kuin katsoit Pietariin, kun hän oli Sinut kieltänyt, ja niin kuin katsoit syntiseen vaimoon fariseuksen huoneessa ja ryöväriin ristinpuussa, ja anna minulle pyhä armosi, että minä niin kuin Pietari itkisin syntejäni, niin kuin syntinen vaimo Sinua sydämestäni rakastaisin ja ryövärin kanssa saisin katsella pyhiä kasvojasi taivaissa iankaikkisesti. Amen.